

Derfor støtter Det Konservative Folkeparti også joint implementation-tanken og ønsker, at Danmark skal arbejde på, at joint implementation-ideen vinder indpas i FN-regi. Og det betyder ikke, at vi slet ikke skal se på vores eget udslip herhjemme og i den vestlige verden i øvrigt. Selvfølgelig skal vi det. Den danske regering og det danske Folketing skal fortsat se os omkring for at se, hvad vi kan gøre for at mindske CO₂-udslippet. Men vi kan ikke støtte en ensidig dansk politik for at nedbringe CO₂-udslippet. Det er på EU-niveau og også gerne på mere globalt niveau, at de her ting skal ordnes.

De løsninger, vi ønsker os i Det Konservative Folkeparti, skal altså derfor helst være internationale, og den konservative målsætning er, at der skal tages hensyn til en national og global forbedring af luftkvaliteten samt de mulige klimaændringer, men at vi skal være realistiske i vores antagelser. Og det betyder, at vi skal fortsætte vores gradvise reduktion af CO₂-emissionen, men at det skal ske i et tempo, der ikke urimeligt skader vores konkurrenceevne. Desuden ønsker vi, at der skabes klarhed omkring den danske opgørelsesmetode, som jeg tidligere har sagt.

Kort sagt ønsker Det Konservative Folkeparti, at følgende elementer bliver fremført i Buenos Aires:

Der skal arbejdes for en international anerkendelse af joint implementation, som vi mener gavner miljøet. Vi ønsker en klarhed om og accept af den danske opgørelsesmetode i CO₂-regnskabet. Sidst, men ikke mindst – og det er mere på den hjemlige front – ønsker vi et realistisk udspil fra regeringen om, hvordan man når de hjemlige CO₂-målsætninger, samt nogle gennemskuelige beregninger på de omkostninger, der er forbundet med reduktionen af CO₂-udslippet.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg synes, det var en god ting, at fru Henriette Kjær satte hr. Frank Dahlggaard på plads, sådan at vi ved, at Det Konservative Folkeparti stadig væk er et ansvarligt parti på det her område.

Så vil jeg sige omkring det her store problem med, at det koster os så mange penge at føre en god energi- og miljøpolitik. Jeg mener, at det er en sandhed med visse modifikationer. Jeg mener faktisk, at gennem Danmarks indsats inden for energibesparelser, inden for ny teknologi osv., det, at vi har været et hestehoved foran,

faktisk har sikret dansk erhvervsliv en førende stilling på det her område med det til følge, at der eksporteres for 10 mia. kr. om året af en masse arbejdspladser inden for området. Så jeg synes, at vi har kunnet forene de rigtige interne foranstaltninger med en måde, erhvervslivet kan få gavn af det på, og det synes jeg er ganske fordelagtigt.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Fru Henriette Kjær sagde, at der skal være de rette proportioner i det. Det synes jeg også der skal. Vi er enige om, at vi får et svar internationalt på, hvordan vi må gøre vores regnskab op. Så det er ikke noget, vi tager stilling til. Det er noget, andre tager stilling til.

Det andet, jeg vil spørge fru Henriette Kjær om – og det er en slags uddybning af det dér med, at vi ikke skal lave for mange ensidige ting – er: Betyder det, at Det Konservative Folkeparti vil løbe fra aftalen i EU, som forpligter Danmark til at gøre næstmest? Det var det andet spørgsmål.

Det tredje spørgsmål er, hvad fru Henriette Kjær mener med, at vi eksporterer el, der i forhold til drivhuseffekt er produceret på en forholdsvis miljøvenlig måde – hvad hun egentlig mener med det.

Er det ikke sådan, at hver dansker årligt producerer omkring 11-12 t CO₂, så Danmark dermed har et af de højeste CO₂-udslip i verden eller i hvert fald i Europa? Forpligter det os ikke særligt? Eller skal det ligefrem være en slags opfordring til, at fordi vi laver så meget drivhuseffekt, skal vi slappe mere af? Det er næsten det, man kunne få indtryk af.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jamen jeg er da fuldstændig enig med hr. Martin Glerup; man kan opgøre tingene på mange måder, og så synes jeg bare, vi skal have et stykke papir, hvor vi får nogle tal, så vi kan se, hvordan vi gør de her ting op, og hvad det kommer til at koste.

Det er klart, det har nogle fordele, at vi er miljømæssigt i front, også på industrisiden; men jeg mener stadig, at når tallene, de beregninger, der bliver lavet, er så forskellige, er der behov for, at man finder nogle klare, gennemsigtige beregninger på, hvad det koster. Hvad koster det, at man flytter forskellige produktionsformer over til nogle andre metoder, at man